

Dagens namn: Tryggve

Tryggve har nordiskt ursprung och är bildat av adjektivet trygg med betydelsen trogen, trygg. I morgon: Enar, Einar

25

Dagens datum

Den 25 september 1598 besegrade hertig Karl sin brorson Sigismund i slaget vid Stångebro. Sigismund förlorade den svenska kronan och hertigen blev Karl IX.

Chef för familjeredaktionen: Jan Falk
08-738 21 18, familj@dn.se

Frågor om minnestexter: vardagar 10.30-12.00
Annonser: familjeannonser@dn.se 08-738 13 65

DN gratulerar.

Mitt i allt kringflackande fanns en fast oas för Hans Ehrich, sommarstället i skånska Vitemölla. Designkontoret har han i Stockholm. Foto: Marcus Boldemann

Fult blir snyggt i Hans Ehrichs händer

Den smarta fällpallen på museet, den praktiskt snygga diskborsten, den röda könummerlappsapparaten. De flesta har mött industridesignern Hans Ehrichs idéer i vardagen.

● Hans Ehrich tar emot i sitt eleganta kontor i city som bär tydliga spår av konstnärlig vilja. Man slås även av hur utstuderat estetiskt han klär sig.

– Till min natur är jag perfektionist, observera inte pedant.

Hans Ehrich känns som en sann europé från en svunnen tid. Han föddes mitt under brinnande krig i Helsingfors.

– Min pappa var en briljant affärsman och skeppsredare från Berlin som emigrerade till Finland 1936 för att slippa förtrycket i Hitler-Tyskland. Det var olyckligt eftersom landet efter några år lärer sig med Tyskland.

När kriget tog slut tvingades tyskar i Finland att lämna egendom och förmögenhet till segraren Sovjet. Överklassfamiljen flydde till Stockholm, helt följdriktigt, eftersom mamman var från Östermalm. Under sina resor som affärsman hade pappan lärt sig nio språk, bland annat kinesiska, men även svenska.

– Pappas livsdröm var att bli konstnär. När han nu stod med två tomma händer gjorde han upp med livet och bestämde sig för att bli konstnär. Vi fick genast problem som att det strax före krigsslutet införts en lag att tyska medborgare inte fick övernatta i Stockholm. Vi skaffade hus i Nykvarn. Men min mamma, Stockholmsflickan, vantivdes på landet.

Familjen flyttade till Lund.

– Mamma var en rastlös själ som alltid längtade någon annanstans.

Hon övertalade pappa att flytta till Ascona i Schweiz vid Maggioresjön. Vistelsen i den vackra alpdalen påverkar än i dag. Där grundlade jag min stora kärlek till södra Europa.

Mamman kroknade åter. Nu blev det München.

– Pappa var trött på att flytta. Mamma sa att hon gift sig med en miljonär, men nu hade hon en konstnär och fick vända på vartenda öre. Hon kunde aldrig förlika sig med ödet.

Hans Ehrich anser att han gjort en omvänd klassresa. Problemet var att familjen hade kvar sina burgna vanor fast de inte kunde finansiera dem.

– Då hade mamma hört att Barcelona var underbart. Och Spanien var billigt. Där fick jag en informator som dess värre inte levde upp till kraven.

Då flyttade man igen, till Rom, som hade en berömd tysk skola. Där tog sonen studenten i en internationell klass.

Mitt i allt kringflackande fanns en fast oas. Under vistelsen i Lund hade familjen skaffat ett sommarställe i skånska Vitemölla. Från 1948 har Hans Ehrich tillbragt alla sina somrar i det före detta fiskarhuset vid havet.

– Mamma hade trots allt en drastisk humor och var slagfärdig. Pappa uppfinningsrik och väldigt tekniskt intresserad. Som ung under första världskriget var han strids-pilot.

70

Hans Ehrich

Gratuleras till: Fyller 70 år 25 september.

Firar: I Rom, när studentklassen återförenas efter 50 år.

Familj: Flickvännen Oj i New York.

Bor: Stockholm, Vitemölla, Berlin.

Yrke: Industridesigner.

Aktuell: Möbel- och belysningsprojekt, båda hemliga.

Intressen: Zeppe-linluftskepp, bilar. Har samma Citroën DS (Paddan) sedan 1970. "Det enda kvantsprånget i bilens historia."

Motto: Det finns alltid fler lösningar än problem.

Uppdrag: I juryn för The Red Dot, där han vunnit fem gånger.

Speciellt: Saknar mobiltelefon.

Populäraste produkt: Museipallen, som finns på hundratals museer i världen.

Föräldrarna fostrade sonen till att bli arkitekt. Samtidigt hade han ett enormt intresse för bilar, flygplan och tekniska apparater.

– Jag fick inte detta att stämma med arkitektyrket.

Allt ändrades när pappan gav 13-åringen en bok om industridesignern Raymond Loewy, "Fult säljer dåligt". Sonen upptäckte ett annat yrke – formgivarens. Nu lade han märke till massor av varor som var klumpiga och fula. "Här kan jag göra en insats och tjäna pengar", tänkte grabben.

– Om man har två likvärdiga produkter, men den ena är snygg och den andra ful, vilken skulle du välja? Folk svarar direkt. Jag lovar.

Italien, där han tagit studenten, var ett ledande designland, men utan egentlig utbildning. Det fanns bara i London, tyska Ulm och på Konstfack i Stockholm.

– Jag hade tappat mycket av kontakten med Sverige. Men landet var omtalat i hela världen som välfärdsstat och politiskt experiment. Jag längtade nyfiket tillbaka och var ju svensk medborgare.

Tillsammans med kompanjonen Tom Ahlström blev A & E Design det första bolaget i Konstfacks historia där elever hade startat eget direkt efter utbildningen. Ingen trodde att de skulle lyckas.

Sedan dess har Hans Ehrich bott i Sverige. Även om han har en funkis-inredd lägenhet i Berlin som hyllning till formaskolan Bauhaus. Dit reser han så ofta han kan, som den europé han är.

Marcus Boldemann
marcus.boldemann@dn.se

Till minne.

Bengt Börjeson

Professor Bengt Börjeson har som tidigare meddelats avlidit 80 år gammal. Hans närmaste är hustrun Kerstin Vinterhed och barnen med familjer.

● Bengt Börjeson levde ett rikt och varierat yrkesliv. När många människor avslutar sin yrkeskarriär vid uppnådd formell pensionsålder inledde Bengt 1997 femton mycket aktiva yrkesår vid Ersta Sköndal högskola. Han kom att ge ovärderliga bidrag till högskolans akademiska och pedagogiska utveckling. Vi som på olika sätt arbetat nära Bengt under dessa år känner stor tacksamhet för det han bidrog med i form av kritik, konstruktivt stöd, kvalificerade texter och, inte minst, kollegiala samtal. Det fanns inte en arbetsuppgift som Bengt tvekade inför, han gav sig i kast med allt han själv kom på var viktigt och nödvändigt eller som han ombads att göra med samma prestigelösa energi och intellektuella kreativitet.

Bengt hade en osedvanlig förmåga att se möjligheter i genuint svåra projekt och att hitta öppningar när positionerna verkade fastlåsta. Bengt kunde hävda en ståndpunkt med osviklig, logisk argumentation utan att någonsin höja rösten ens när han brann för en fråga. Han hade en förmåga att få folk att lyssna till valörer och nyanser i sitt ordval.

Han engagerade sig på många olika områden. Det handlade om alltifrån en mycket kvalificerad internutredning om forskningens förutsättningar och villkor vid vår högskola, ett djupt engagemang i det sociala arbetets utveckling i Ryssland, läroboksförfattande och aktivt deltagande i olika nämnder och arbetsgrupper. Han hann också med att utveckla kurser i socionomprogrammet både på grundnivå och avancerad nivå. In i det sista var Bengt engagerad i en kurs under vintern och våren 2012 för antagna och blivande doktorander. Alltid med en märkvärdig förmåga att få folk att känna sig uppskattade och beredda att ta nya steg i personliga utvecklingsprocesser. Bengt blev en genuin förebild för många.

Bengt visade ständigt samma intensitet oavsett vad han företog sig och han gjorde det allt som oftast med en befriande glimt i ögat. Därför var det inte konstigt att han med sin entusiasm inspirerade oss andra till engagemang i mänskligt och samhällsrelaterat angelägna frågor. Det tänker vi fortsätta med.

För kolleger och vänner på Ersta Sköndal högskola, Jan-Håkan Hansson, Gunilla Silfverberg, Magnus Karlsson

Regler för minnestexter.

Texterna får vara högst 2 000 tecken. De ska inledas med den avlidnes hemort, ålder och närmast anhöriga samt undertecknas med för- och efternamn. Mejla till familj@dn.se.